

om, faktisk også ligger i de frivillige anbringelser, som udgør 90 pct. af antallet af sager på anbringelsesområdet, og at det derfor er mere vigtigt at fokusere på, hvad det er for nogle problemer, der er på anbringelsesområdet i det hele taget, og hvad det er for nogle konkrete krav, vi skal stille til sagsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er betryggende, at ordføreren selv betegner sin tale som glimrende.

Jeg vil godt vende tilbage til det, der var spørgsmålet, nemlig om ordføreren kan afvise, at der er noget som helst behov for at analysere, om strukturen på anbringelsesområdet og især på tvangsanbringelsesområdet fremmer ensartethed, faglighed og uafhængighed af økonomiske hensyn.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Nu bliver jeg sådan set lidt forvirret, for nu kan jeg forstå, at den radikale ordfører også er inde på at diskutere de frivillige anbringelsessager.

Som jeg var inde på, synes jeg, at mange af de problemer, der er på nuværende tidspunkt, i høj grad drejer sig om de frivillige anbringelser, hvorimod jeg synes, at vi, når det drejer sig om tvangsfjernelser, faktisk har fundet en udmærket procedure.

Når jeg så også forholdt mig til det, der fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er det faktisk, fordi jeg opfatter bemærkningerne som en måde for forslagsstillerne at gøre rede for, hvad det egentlig er for nogle tanker, der mere præcist ligger bag det ønske, der fremgår af selve forslaget, og der må jeg sige, at der synes jeg, at De Radikale har fokus på nogle fuldstændig forkerte ting.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fru Eva Kjer Hansen nævnte i sit hovedindlæg den manglende faglighed i sagsbehandlingen. Det kan vi godt blive enige om er et problem i en lang række kommuner.

Beslutningsforslaget tager jo netop problemet omkring faglighed op også set i forhold til økonomiske hensyn.

Derfor vil jeg godt bede om Venstres holdning til det brev, som socialministeren har sendt ud til kommunerne om, hvordan man skal rammestyre hele anbringelsesområdet. Særlig er jeg

faldet over, at socialministeren henviser til, at man kan bruge revisitering som et overordnet værktøj, når udgifterne skal rammestyres.

Fra socialdemokratisk side ønsker vi at bringe området større kontinuitet, og vi havde aldrig forestillet os, at man fra et ministerium kunne sige, at hvis den økonomiske situation ændrede sig, ja, så kunne man begynde at kigge på at revisitere de børn, der allerede har en igangværende foranstaltning. Hvad er Venstres holdning til det brev?

Kl. 22.00

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg tror, at det, der er vigtigt med hensyn til anbringelsessagerne, er at få stillet nogle mere præcise krav til sagsbehandlingen om det egentlige indhold, hvad der skal fremgå af handleplanen, og hvad for nogle overvejelser man skal have gjort sig.

Jeg tror, vi kan nå frem til nogle meget gode forslag i det arbejde, i de forhandlinger, der nu er i gang omkring en anbringelsesreform, i forhold til at blive meget mere præcise omkring indholdet, kvaliteten, kontinuiteten og de andre ting, som jeg var inde på i min ordførertale. Det er det, der skal styrke fagligheden og sørge for, at der kommer en ordentlig sagsbehandling.

Jeg understregede i min tale også, at vi i Venstre synes, det er vigtigt, at den, der har beslutningskompetencen, også har det økonomiske ansvar, og jeg har faktisk tillid til, at kommunerne godt kan forvalte på den her måde og sørge for, at det bliver de rigtige afgørelser, der bliver truffet, med en yderligere præcisering af nogle krav til sagsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jo, men krav til faglighed bliver jo mindre væsentlige, når det er sådan, at en socialminister skriver ud til kommunerne: »Til en vis grad kan en ændret økonomisk situation smitte af på allerede iværksatte foranstaltninger.«

Her står, at man på baggrund af kommunens ændrede situation skal prøve at se på, om der nu ikke var noget andet, man kunne gøre, end den dyre foranstaltning, man har sat i værk.

Revisitering og det at ændre på en foranstaltning bør set med vores øjne altid have udgangspunkt i, at barnets situation har ændret sig, ikke *kommunekassens* situation. Derfor er jeg en lille bitte smule bekymret over, at vi forlader os på at